

Müstəqil Ağayev

AMEA Fəlsəfə və Sosiologiya İnstitutu, Azərbaycan fəlsəfə tarixi şöbəsinin aparıcı elmi işçisi, fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru, dosent, Qabaqcıl Maarif Xadimi

II Yazı

Həsən bəy Zərdabi yaradıcılığının diapazonu çox geniş və əhatəlidir. "Əkinçi" qəzetində təkcə kənd təsərrüfatına aid məsələlər barəsində danışılmırdı, eyni zamanda, elmin bu və ya digər sahələrinə aid çox maraqlı və diqqətli cəlb edən elmi yeniliklər, zamanı üçün vacib və təbiiqə zəruri sayılan fikir, mülahizə və tövsiyələr də öz əksini tapırdı.

Ulduzların axması haqqında dinin uydurduğu təsəvvürlərə görə, cinlər (pərilər) Allahın məkanını öyrənmək üçün bir-birinin üstünə çıxır və göyün yeddinci qatına qalxmaq istəyirlər. Cinlərin bu özbaşınalığı Allahın xoşuna gəlmir və mələklərə əmr edilir ki, ulduzların köməyi ilə onları yandırsınlar. Belə də olur: tiri-şəhab adlanan ulduz axaraq pərilərin qanadlarını yandırır və onlar məhv olurlar. Zərdabi isə bir astronom kimi bu uydurmanı təzib edir və bunu kainatın daxili qanunauyğunluğu kimi izah edir. Elə bunun özü də dini uydurmalara vurulan ağır bir zərbə idi.

Zərdabi Günəş və Ayın tutulmasının səbəblərini də elmi dəlillərə əsaslanaraq, belə izah edir: "Biz Gün, Küreyi-ərz və Ay bir-birinin başına dolandığından danışdıq, çünki bu səbəb Ay və Gün tutulmasının səbəbidir, ona binaən Ay və Gün tutulmasından bir neçə (kəlmə) danışmaq münasib bildim. Ay axşamladığı zaman Küreyi-ərz Ay ilə Gün arasında, üçü də bir cərgədə olurlar. Oxuculardan təvəqqə edirəm ki, bir təbəqə kağız üstə onların özünün və kölgələrinin şəklini çəkib baxsınlar. Ona binaən bu zaman Ay Küreyi-ərz kölgəsindən keçsin və onun kölgəsinə daxil olanda onun üstə Günün şəfəqi düşməyir, yeni Ay tutulur. ..Günün tutulması Ayın Küreyi-ərzlə Günün arasında, üçünün də bir cərgədə olmasıdır. ki, Ay yeni olan zaman olur. Belə də Gün Ayın kölgəsinin içinə daxil olanda Gün tutulur" (Həsən Məlikzadə Zərdabi. "Torpaq, su və hava". Bakı, 1912-ci il, səh.47).

Zərdabi bu barədə dinin uydurmasına görə, Yer Göy ölkünün buynuzları üstündə, öküz isə dəryadakı ən nəhəng balığın üstündə dayanır. Allahdan əmr olunanda balıq hərəkətə gəlir və balığın buynuzları arasında yatan öküz də oyanır, başını tərpədir...və bu zaman Yer kürəsi də hərəkətə gəlir, nəticədə zəlzələlər baş verir.

H.B.Zərdabi bununla insanların şüurunda özünə möhkəm yer tutmuş dini uydurmaları təzib edərək göstərmək istəyir ki, bütün bunlar və buna bənzər hadisə və proseslər uydurmada başqa bir şey deyil, bu proses və hadisələr təbiətin öz daxili qanunauyğunluğunun nəticəsidir. Bu hadisələrin meydana çıxmasında heç bir kənar, fəvqəltəbii qüvvələr və allh iştirak etmir. Çünki ayeyi-şərifdə göstərilir ki, Allah öz bəndələrinə (yaratdıqlarına) zülm etmək istəməz.

İnsanlar görürlər ki, böyük dağıdıcı gücə malik olan zəlzələlər yer üzərində canlı-cansız hər nə var, məhv edirlər. Bu fəlakətlər,

dünyanı məhv edən, bəşəriyyətə ölüm gətirən zəlzələlər varlığa zülm deyildirmi? İnsanlar bir tərəfdən belə hadisələrin canlı şahidi olur, digər tərəfdən ruhanilərin Qurandan gətirdikləri ayələri dinləyirlər. Maraqlı doğuran cəhət bundan ibarətdir ki, insanlar gördüklərini unudub, eşitdiklərinə inanırlar? Əgər Allah öz bəndələrinə zülm etmək istəmişsə, onda bu hadisələr nə adlandırmaq olar? Bəs zülm nədir, nə deməkdir? Nə isə...

Filosoflar fəlsəfənin əsas məsələsi olan tənqidi varlığa və ruhun təbiətə olan münasibəti mə-

Həsən bəy Zərdabinin

sələsini özlərinəməxsusşəkildə izah etməyə çalışmışlar. Zərdabi isə bu məsələni materialistcəsinə həll etmişdir. Deməli, materialist

baxış, yanaşma o deməkdir ki, təbiəti və onun hadisələrini necə varsa, eyni ilə, olduğu kimi, heç bir kənar, fəvqəltəbii qüvvələrin müdaxiləsi olmadan mövcudluğunu qəbul etmək deməkdir.

Həsən bəy Zərdabiyə görə, materiya, təbiət birincidir, şüur isə ikincidir, ondan törəmədir. Şüur hərcür materiyanın deyil, çox yüksək dərəcədə inkişaf etmiş insan beyninin məhsuludur. Zərdabi də təbiətinə əsaslanaraq, ruhun ölməzliyini rədd etmiş və göstərmişdir ki, varlıq, təbiət birinci, ruh isə ikincidir, bədənsiz ruh mövcud ola bilməz. Ağıl da, tənqidi də beynin məhsuludur.

Bu münasibətlə Zərdabi yazırdı: "Təcrübə ilə biliblər ki, insanın ağılı beyni ilədir. Yeni insanın beyni artıq olar sa, ağıl da çox olar...İnsanın hər bir hərəkəti və fikir dərəcəsi beyni ilədir və beyni başda və bəldə olur və oradan bədənin hər bir tərəfinə damarları gedir". ("Əkinçi" qəzeti, 1875-ci il, 6-cı sayı və 23 avqust 1876-cı il, 16-cı sayı)

Keçən əsrin 70-ci illərində Azərbaycanda dini mövhumatın hökm sürdüyü bir şəraitdə insanın Allah tərəfindən yaradılmasına azacıq da olsa şübhə edənlər nadan müsəlmanlar tərəfindən "kafir" deyə təhqir olunduğu və ələ salındıqları bir zamanda Həsən bəy Zərdabi cəsarətlə insa-

nın da təbii inkişaf nəticəsində yarandığını irəli sürmüşdür. O yazırdı ki, insan da heyvandır, ancaq ağıl artıq olduğu səbəbinə tamam heyvanların padşahıdır. İnsanın heyvan olmağı xüsusda şəkk yoxdur. Hər bir insanda olan əza heyvanlarda həm var. İnsan da heyvanlar kimi yeyir, içir və onlar kimi ölüb tələf olur". ("Əkinçi" qəzetinin 15-ci sayı, 21 iyul 1877-ci il).

Həsən bəy Zərdabi göstərir ki, insanı Allah yaratmamışdır, o, təbiət tərəfindən yaradılmışdır, təbiətin bir parçasıdır. İnsanın şüuru da kimsə tərəfindən kənardan gətirilib beynin içərisinə qoyulmamışdır. O, beynə məxsusdur, beynin məhsuludur. İnsan təbii-elmi qanunauyğunluqlar nəticəsində yaranmışdır. Təkamül nəticəsində bəsit üzvi maddələr, sonra bitkilər və heyvanlar və ən axır-

haqqında olan yanlış və uydurma təsəvvürlərin tənqidinə həsr edilmişdir.

H.B. Zərdabi Günəş sisteminin planetlərindən danışarkən, birinci növbədə Yerə əmələ gəlməsi haqqında idealist fikirləri ciddi tənqid edir və bu prosesdə heç bir ilahi qüvvənin iştirak etmədiyini açıq-aşkar söyləyir. "Elmə və həkəmanın əqidəsinə görə, Küreyi-ərz əmələ gələndə artıq istidən ərimişşeylərdən mürekkəb imiş. Çünki belə su kimi havada olanda küre olub və küre fəzada, yəni dünyaları əhatə edən boşluqda dövr edən zaman bu boşluğun mürur ilə soyuyub üzü qabıq bağlamış". (H.B.Zərdabi, "Torpaq, su və hava", Bakı, 1912, səh.!).

Bəzi yanlış dini təsəvvürlərə görə, guya Yer öz mahiyyəti etibarilə göydən fərqlənir. Zərdabi isə

buğu ilə atəş ərradəsi, gəmişi və qeyrə işlədib, hətta göydə olan günün istisi ilə maşınlar bina edir. Pəs ağıl və elm ilə insan tamam dünyanı təsərrüf edə bilər" ("Əkinçi" qəzeti, 15-ci sayı, 21 iyul 1877-ci il).

Həsən bəy deyirdi ki, əgər insan dünyanı dərk edə bilməse idi, onda o, təbiətin qulu olardı. Təbiəti öz məqsədləri üçün dəyişdirə bilməzdi. Halbuki biz təcrübədə bunun əksini görürük. İnsan gətirdikcə təbiəti daha çox dəyişdirir, yeni bitki və heyvan növləri yetiştirir və i.a.

Həsən bəy Zərdabi qeyd etmişdir ki, dünyanın dərk edilməsi sahəsində heç bir yeni addım atılmayıb, yalnız ata-babalarından qalmış bilikləri əxz edən ölü nəsil dir. Çünki dünyada hələ öyrənilməmiş, dərk olunmamış çox şeylər vardır, hər yeni nəsil borcudur ki, o, bu öyrənilməmiş, dərk edilməmiş şeylərin müəyyən qismini öyrənib dərk etsin. Bunsuz cəmiyyətdə, insan ətində heç bir tərəqqi mümkün deyildir.

fəlsəfi görüşləri

Həsən bəy hissi idrakı bütün idrak prosesinin başlanğıcı və əsası hesab etmişdir. Onun nəzərinə, hiss üzvlərsiz insan dünyanı dərk edə bilməz və onun ağılı heç dərəcəsinə olar. O, idrak prosesində hiss üzvlərinin roluna, əhəmiyyətinə həsr etdiyi "Həvəsi-xəmsə" adlı xüsusi bir məqalədə bu barədə yazmışdır: "İnsan ətrafda olan şeyləri və dünya ilə olan münasibətlərini həvəsi-xəmsə vasitəsilə dərk edir. Həvəsi-xəmsənin əvvəlcisi qüvvəyi-bəsirədir ki, gözlərin vasitəsilə, ikincisi qüvvəyi-samiədir ki, qulaqların vasitəsilə, üçüncüsü qüvvəyi-şammədir ki, burun vasitəsilə, dördüncüsü qüvvəyi-zaiqədir ki, dil vasitəsilə, beşincisi qüvvəyi-lamisədir ki, bədənin dərisinin vasitəsi ilə dərk olurlar". ("Həyat" qəzeti, 110-111-ci sayları, 30 noyabr və 1 dekabr 1905-ci il). Zərdabi hiss üzvlərini kanallar kimi təsvir edərək göstərirdi ki, dünyadakı şeylər bu duyğu orqanlarına təsir edib kanallar vasitəsi ilə beynə axıb gəlir, beynin vasitəsi ilə tənzip edilir. Şeylər haqqında doğru bilik hasil olur.

O, xarici aləmin obyektiv varlığını və hiss üzvlərimizə onun təsirini döndə-döndə qeyd edərək belə bir nəticəyə gəlmişdi ki, əgər xarici aləm olmasaydı, duyğularımız da olmazdı. Həsən bəy "Həvəsi-xəmsə" və başqa əsərlərində qeyd etmişdir ki, hissələrimiz idrakımızda çox böyük rol oynasa da, hələ idrak üçün kifayət deyildir. Dünyada elə hadisə və proseslər vardır ki, biz onları bilavasitə hiss orqanlarımızla duya bilmərik. Burada idrak yalnız əqli mühakimələr yolu ilə aparılır.

Həsən bəy Zərdabi Yerə küre şəklində olmasını, səsin saniyədə 340 xan arşını yol getməsinə, zəlzələnin, yağış, dolu və qar yağmasının səbəblərini buna misal gətirib göstərir ki, biz bunları bilavasitə duyğularımızla dərk edə bilmərik, lakin ağılimızın köməyi ilə bunların mahiyyətini dərk edirik. O yazırdı ki, "səbəblər gizlidir, dərinlikdə bulunurlar" Ona görə də hadisə və proseslərin səbəbləri yalnız duyğu orqanlarımız vasitəsilə öyrənilə bilməz.

(ardı var)